

Høringsoppsummering

1. Type høringsinstans.

Privatperson

2. Navn på høringsinstans.

Ivar Jarle Eliassen

3. Bispedømmetilhørighet.

Nord-Hålogaland

4. Har du kommentar til kapittel 1: Innledning

5. Har du kommentar til kapittel 2: Teologisk grunnlag for kirkelig undervisning og læring

6. Har du kommentar til kapittel 3: Å leve og vokse: Innhold i kirkelig undervisning og læring

Jeg har lest dokumentet med interesse. Jeg velger jeg å avgrense mine kommentarer til å omfatte bare et kapittel og det gjelder spesifikt bruk av ulike kulturuttrykk. Dette på bakgrunn av min kompetanse som er kirkemusikk, estetikk, liturgikk og hymnologi.

Da "trosopplæringsreformen" ble lansert ble det tatt noen grep som resulterte i en dreining av den allerede etablerte trosopplæringen i menighetene i retning av en mer ensidig kognitiv tilnærming. Innarbeidede og godt funksjonsmessige tiltak basert på musiske uttrykk, som f.eks. kontinuerlig korvirksomhet for barn og unge, ble delvis lagt til side til fordel for kognitive og opplevelsesbaserte tiltak med løselig tilknytning til kirken.

Ideelt burde trosopplæringen ha som primærfokus hvordan troen utøves i fellesskapet, i gudstjenestelivet. Det burde handle om hvordan barn og unge kan finne sin selvfølge plass i trosfellesskapet, hvordan man kan leve et liv i nåden og hva dette innebærer der vi samles på den første dag i uken for å tilbe Gud, herunder lovprise, takke, be og klage. Etter mitt skjønn har trosopplæringen hatt for svakt fokus på dette aspektet. Gudstjenestedeltakelse samt innføring i praktiske og dogmatiske forhold ved gudstjenesten, tilpasset alder og modenhet har vært for svakt prioritert. Min opplevelse er at trosopplæringsarbeidet har blitt en sektor med for få berøringspunkter til menighetens kjerneområde, gudstjenestefeiringen, hvor troen gis næring og hvordan dette innvirker på måten man lever sitt liv på, basert på den informasjon som ble presentert før reformen ble etablert.

Det er min oppfatning at trosopplæringen, mange steder, har stagnert og gått tilbake i både form og innhold i forhold til de intensjoner man hadde da den ble etablert i 2003.

Trosopplæringsplanene har vært for ekspansive og ressursene til å gjennomføre tiltakene

har vært for små. Dessuten er satsingen på breddetiltak delvis feilslått da oppslutningen viser seg å være mikroskopisk i forhold til alle de som trosopplæringen var tiltenkt. Dette resulterer også i en negativ spiral hva gjelder oppslutningen om trosopplæringsarbeidet i Dnk. Jeg observerer, ukentlig, at pedagogikken nesten ikke er tilstedeværende da mange av de de ansatte, som etter hvert bekler trosopplæringsstillingene, mangler kompetanse både i pedagogikk og kristendom, og spesielt innenfor områder som handler om estetikk, kunst, kultur og kirkemusikk. Kirkemusikerstillingene er mange steder redusert. Delvis pga av dreining av menighetens primærfokus bort fra gudstjenestelivet og dom følge av at korvirksomheten er nedtonet, delvis som resultat av trosopplæringsplanene.

Kirkemusikerstillingene blir påfallende ofte betraktet som rene «spillejobber» hvor kirkemusikalsk kompetanse, hymnologi og teologi, samt tverrfaglig arbeid med trosopplæring og diakoni, blir mer fraværende. Mange av dem som er tilsatt i trosopplæringsstillinger har ikke god nok innsikt og kompetanse verken i det de er satt til å formidle eller verktøyene som trengs for å formidle. Det blir med forsøk på å gjennomføre tiltak uten å ha tilstrekkelig forankring i hva som skal formidles når barn og unge blir presentert for kirkens trosopplæringsarbeid.

Uten at det jeg skal nevne i fortsettelsen kan løse alle problemer jeg her har vært inne på er det grunnleggende viktig å få inn i arbeidet igjen den faglig baserte kirkemusikken i trosopplæringen.

Det er påfallende at det jeg her foran har nevnt ikke er reflektert som eget emne i dokumentet. '

NB: Min kommentar fortsetter på neste spørsmål i skjemaet pga plassmangel.

7. Har du kommentar til kapittel 4: Å være og å lære: Pedagogisk

grunnlagstenkning og læringssyn

Det er påfallende at det jeg her foran har nevnt ikke er reflektert som eget emne i dokumentet. Kirkemusikk er nesten ikke tilstedeværende! Det må bero på en kortslutning tenker og ikke basert på en aktiv holdning.

Korvirksomhet, orgelskoler og opplæring i sang, musikk og liturgi er ikke kommunisert tydelig nok i dokumentet. Dynamikken i samarbeidet mellom musikkpedagogikk og kirkelig undervisning og læring kan utløse gode synergier i dannelse og livsmestring for Himmel på jord, eksistensielle opplevelser. Poesi og musikk som kunstuttrykk har verdi i seg selv både i samfunnet og i en kirkelig kontekst. Kunstopplevelser der mestring og fellesskap knytter små og store deltakere til kirkerommet, til hverandre og til menigheten. Det er et eget språk som er viktig og må brukes. Musikk og sang er fellesskapsbyggende, dannende og helsefremmende virksomhet. Sang og musikkskatten som kirken forvalter, ikke minst de tradisjonelle klassiske uttrykk som representerer hundrevis av år, må tas i bruk i større grad, og være grunnelement og ressurs i all kirkelig undervisning og læring, for alle aldersgrupper. Sang er også velegnet som generasjonsoverskridende aktivitet.

Det er påfallende at kirkemusikk, som Kirkemøtet har kalt for en kjernevirksomhet i kirken, er ikke innvevd i dokumentet på en tydeligere måte. Kirkemusikken er både mål og middel i forvaltningen av evangeliet. Kirkemusikken som er uløselig knyttet til gudstjenesten og den

har sitt utspring i gudstjenestens dypeste hensikt, å bringe et lovprisningsoffer til Gud. Om dette skal bli stående kommer den kirkemusikalske praksis til å bli ytterligere nedjustert. Det kan ikke Den norske kirke leve med i framtida.

Ikke minst i et rekrutteringsperspektiv er satsing på kirkemusikk, på barn og unge som synger i kor, på salmesangen som er kirkens kulturelle grunnmur, viktig. Utallige av ansatte og frivillige viser til nettopp disse forholdene når de forteller om hva som var veien inn i kirken for dem.

Kirkemusikken er brobygger, den taler sant, den åpner og inspirerer, den åpner også opp og lar Den Hellige Ånds gjerning bli sanselig for menigheten. Dette er det eneste parameteret som måles i kirkens årsstatistikk som har hatt økende oppslutning. Oppslutningen alene er ikke noe definert mål. Men kanskje sier dette noe vesentlig om at mennesket i vår tid søker og lengter etter å bli rørt og berørt. Vi lengter tilbake til Paradiset, fra krig og dyrtid, fra pandemi og klimatrusler. Vi lengter også framover til Guds framtid, fra hverdagens trusler som henger tydeligere over oss nå enn før. Hvor skal vi få denne gudsrelasjonen bekreftet om ikke kirkemusikken, sangen og kunsten, får være med å inspirere, gi motivasjon, håp og tro?

Det er helt avgjørende for kirkens framtid at dette får prege kirkens eget grunnleggende trosopplæringsarbeid. Dette må innarbeides mye tydeligere i dokumentet før det gjøres gjeldende.

8. Har du kommentar til kapittel 5: Likeverdig deltagelse og medvirkning

9. Har du kommentar til kapittel 6: Samisk kirkeliv: likeverdig og livskraftig

10. Har du kommentar til kapittel 7: Samarbeid om kirkelig undervisning og

Læring

11. Har du kommentar til kapittel 8: Lokalt planarbeid

12. Har du andre kommentarer til planen

13. Av hensyn til forenkling vurderes det om Kirkerådet kan vedta de seks ulike rammeplanene under overordnet del. Hva mener du om dette?

- Kirkerådet kan vedta rammeplanene

- Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

14. Har du utdypende kommentar til spørsmål 13

Det må en mer aktiv holdning til fra Kirkerådet med å hente inn synspunkter og kompletterende uttrykk fra de som arbeider kirkemusikk før planen ferdigstilles. Kirkemusikk er mye mer omfattende ikke omfattet enn det upresise begrepet kultur. Planen må forelegges Kirkemøtet for endelig behandling.